

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1014200065
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Langová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1014200065.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Soni Langovej a členov senátu Mgr. Mariána Degmu a JUDr. Andrei Kriškovej v právnej veci žalobcu: T. C. N., bytom Ž. XX/XX, I., zastúpeného: JUDr. Martin Bašista, advokát, so sídlom Štefánikova 8, 058 01 Poprad, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, Č. p.: KM-OLVS-112/2013/OPK zo dňa 27.11.2013, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného číslo Č. p.: KM-OLVS-112/2013/OPK zo dňa 27.11.2013 zrušuje podľa § 250j ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 139,82 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

1.

V zákonnej lehote podanou žalobou zo dňa 14.01.2014 sa domáhal žalobca zrušenia rozhodnutia žalovaného číslo Č. p.: KM-OLVS-112/2013/OPK vydaného dňa 27.11.2013, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu - Personálneho rozkazu ministra vnútra SR číslo: 491/2010 zo dňa 12.11.2010 vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie ako aj priznania náhrady trov konania.

Napadnutým rozhodnutím bol zamietnutý žalobcov rozklad a potvrdený personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 491/2010, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru SR.

V úvode žaloby bol opísaný priebeh správneho konania predchádzajúci vydaniu napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktoré žiadal žalobca zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. a), resp. e) O.s.p.

Žalobca uviedol, že preskúmaný personálny rozkaz, ktorým bol prepustený zo služobného pomeru vychádzal zo zistení zadovážených v rámci trestného konania, pričom zadovážené dôkazy v žiadnom prípade nesvedčili v jeho neprospech, čomu nasvedčuje aj to, že trestné stíhanie voči nemu bolo zastavené. Podľa jeho názoru, uznesenie o zastavení trestného stíhania ako aj všetky zadovážené dôkazné prostriedky preukázali, že nikdy nekonal pri plnení svojich služobných povinností s úmyslom získať pre seba alebo niekoho iného neoprávnenú výhodu.

Poukázal na to, že nadriadený orgán iba v celom rozsahu prevzal dôkazy zadovážené v rámci trestného konania, zadovážil si jeho vyjadrenie a bez akýchkoľvek ďalších opatrení, ktoré by objektívne mohli

preukázať porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom rozhodol o jeho prepustení zo služobného pomeru. Zároveň bolo iba stroho a všeobecne konštatované, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pričom nebola uvedená ani jedna skutočnosť, pre ktorú by tak malo skutočne byť. Takúto všeobecnú konštatáciu považoval za neopodstatnenú, a preto mohla byť dôvodom neplatnosti jeho prepustenia zo služobného pomeru.

Vyjadril, že sa nemôže stotožniť s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré sa okrem odvolávania na dôkazy zadovážené v trestnom konaní neodvolávalo na konkrétne skutočnosti, ktorými by mal zvlášť hrubým spôsobom porušiť služobnú prísahu a služobnú povinnosť a zároveň neuvádzalo prečo by jeho ponechanie v služobnom pomere mohlo byť na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Žalobca ďalej poukázal na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/29/2013 zo dňa 25.09.2013, ktorý poukazuje na právne závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v náleze sp. zn. II. ÚS 5/2011 - 77, v ktorom sa konštatovalo, že použitie informačno-technických prostriedkov bez predchádzajúceho súhlasu toho, komu sa zasahuje do súkromia v inom ako v trestnom konaní je možné, iba ak je to nevyhnutné na zabezpečenie bezpečnosti štátu, obrany štátu, predchádzaniu a objasňovaniu trestnej činnosti alebo na ochranu práv a slobôd iných.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bol žalobca názoru, že správny orgán vo veci rozhodujúci, nepostupoval náležite v zmysle právnych noriem, vo veci si nežadovávajúci dostatok skutkových okolností relevantných pre vydanie rozhodnutia, riadne nezistil skutočný stav veci, čoho dôsledkom bolo, že rozhodol vo veci predčasne a svoje pochybenie neodstránil ani v následnom konaní po zrušení rozhodnutia Najvyšším súdom Slovenskej republiky a vrátení veci na opätovné konanie. Domnieval sa, že žalovaný vychádzal v správnom konaní z dôkazov, ktoré boli v rámci tohto konania použité v rozpore s právnymi predpismi, na základe čoho bolo zrejme, že skutkový stav nebol náležite zistený.

2.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 19.02.2014 a navrhol ju ako nedôvodnú zamietnuť. Opísal priebeh správneho konania (ako aj konania súdneho) vedúceho k vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Zároveň zaujal postoj k podaným námietkam s tým, že žalobcov nadriadený po vyhodnotení zadovážených dôkazov, ktoré sú obsahom spisového materiálu a ktoré zabezpečil na základe vlastného šetrenia správne konštatoval protiprávnosť konania žalobcu, ktoré bolo nezlučiteľné s postavením príslušníka policajného zboru. Postupoval pritom striktnie na základe zákona a interných predpisov.

Všetky zadovážené dôkazy boli dôsledne vyhodnotené, pričom bol správne prijatý záver, že konaním žalobcu boli naplnené znaky skutkovej podstaty prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.. Dôkazom žalobcovho protiprávneho konania boli výsledky použitia informačno-technických prostriedkov (DVD nosičov), ktorých použitie bolo vykonané na základe príkazu sudcu Špeciálneho súdu v Pezinku.

Námietku žalobcu o tom, že si svoje služobné povinnosti plnil a pri svojej činnosti nežiadal a nikdy neprijal žiadne plnenie nebolo možné akceptovať, keďže aktívne plnenie uložených úloh je základnou služobnou povinnosťou policajta počas celej doby výkonu štátnej služby a riadny výkon štátnej služby nemôže byť ospravedlnením jeho protiprávneho konania.

Ohľadom argumentácie žalobcu vyplývajúcej z právnych záverov Ústavného súdu SR vysloveného v žalobe citovanom náleze, žalovaný poukázal na viaceré súdne rozhodnutia týkajúce sa použitia dôkazov z trestného konania v konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru, pričom mal za to, že tieto dôkazy bolo možné v predmetnom správnom konaní použiť.

Záverom žalovaný konštatoval, že námietky žalobcu nemenia nič na skutočnosti, že v čase výkonu štátnej služby zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť a zároveň jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočívalo v tom, že svojím protiprávnym konaním zasiahol hrubým spôsobom do práv, ktoré mal ochraňovať, nakoľko od inej osoby neoprávnene prijal nenáležité

materiálne plnenie. Zároveň nevykonával riadne štátnu službu, keďže si počas nej svedomito neplnil úlohy uložené zákonom ako aj internými predpismi, dopustil sa konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor a porušil aj základné povinnosti policajta vyplývajúce z § 48 ods. 3 písm. a), b), g), h) zákona č. 73/1998 Z. z. Žalobca tak konal napriek tomu, že bol riadne oboznámený so služobnými predpismi.

3.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, v rozsahu a dôvodov vyplývajúcich zo žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.) a to bez nariadenia pojednávania (§ 250f ods. 1 O.s.p.) a po oboznámení sa s pripojeným administratívnym spisom žalovaného dospel k záveru, že je potrebné napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. zrušiť, pretože nebolo vydané v súlade so zákonom.

Podľa § 247 ods.1, 2 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri rozhodovaní správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa naň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Súd sa oboznámil s administratívnym spisom žalobcu, obsahujúcim nasledovné písomnosti: uznesenie o vznesení obvinenia žalobcu z 14.09.2010, písomnosť - začatie konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru z 20.09.2010, vyjadrenie žalobcu k návrhu na jeho prepustenie, kópie prezenčných listín o oboznámení žalobcu s internými predpismi, prehľad o odmenách a trestoch žalobcu, zápisnica a dodatok k zápisnici o výsluchu žalobcu, zápisnica o výsluchu A. W. W., kópie DVD, návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru z 25.10.2010, stanovisko odborového zväzu polície, oboznámenie žalobcu s návrhom na jeho prepustenie, vyjadrenie žalobcu k tomuto návrhu.

Personálnym rozkazom Ministra vnútra SR č. 491/2010 zo dňa 12.11.2010, bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru SR s tým, že jeho služobný pomer končí dňom doručenia personálneho rozkazu. Dôvod prepustenia žalobcu bol vymedzený tým, že dňa 14.12.2009 asi o 9:45 hod. v miestnosti určenej na prijímanie stránok v objekte Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru, Poprad, počas výkonu štátnej služby a počas vykonávania administratívnych úkonov v konaní vo veci pobytu cudzincov na území Slovenskej republiky, prijal od A. W. W. krabicu žltej farby, o ktorej mu uviedla, že sa v nej ako dar nachádza žeňšeň. Dňa 01.02.2010 v čase asi o 9:41 hod. prijal od A. W. W. krabicu, o ktorej obsahu mu na jeho otázku odpovedala, že je to ovocie a túto odložil do skrine v miestnosti.

Takýto skutkový stav bol zistený a preukázaný šetrením nadriadeného, ktorý použil ako dôkazy najmä výsledky použitia informačno-technických prostriedkov (kópií DVD nosičov), ktorých použitie bolo vykonané na základe príkazu sudcu Špeciálneho súdu v Pezinku, úradným záznamom, hodnotením žalobcovej činnosti nadriadeným a záznamom o odmenách a trestoch.

Žalobca bol o začatí konania o prepustení zo služobného pomeru upovedomený a k návrhu sa písomne vyjadril. S návrhom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru súhlasil aj príslušný odborový orgán.

V personálnom rozkaze sa záverom konštatuje, že žalobca svojím konaním porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, keďže nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom a svoje sily nevyvaložil na ochranu práv a ochranu majetku občanov, ale naopak svojím protiprávnym konaním do týchto práv hrubým spôsobom zasiahol a to tým, že od inej osoby neoprávnene prijal nenáležité materiálne plnenie a takéhoto konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol oboznámený s nariadením ministra vnútra číslo 18/2008.

Žalobcom bol v zákonnej lehote podaný rozklad zo dňa 29.11.2010 voči vyššie uvedenému personálnemu rozkazu.

Rozhodnutím Ministra vnútra SR Č. p.: SLV-PS-PK-168/2010 z 17.02.2011 žalovaný zamietol vyššie uvedený podaný rozklad a potvrdil napadnutý personálny rozkaz.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k.: 1S/81/2011-41 zo dňa 15.11.2012 a rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžo/19/2013 vydaným 11.06.2013, bolo napadnuté rozhodnutie ministra vnútra SR Č. p.: SLV-PS-PK-168/2010 z 17.02.2011 zrušené podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.. Spis bol následne doplnený o kópiu služobnej prísahy žalobcu a Nariadením Ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe.

Napadnutým rozhodnutím Č. p.: KM-OLVS-112/2013/OPK zo dňa 27.11.2013, žalovaný zamietol vyššie uvedený podaný rozklad a potvrdil personálny rozkaz č. 491/2010, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ, pretože mal za nepochybné, že sa dopustil konania zakladajúceho dôvod na postup v zmysle § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.

V odôvodnení rozhodnutia bol opísaný skutkový stav predchádzajúci vydaniu napadnutého personálneho rozkazu ako aj obsah žalobcom podaného rozkladu voči nemu. Ďalej bol opísaný priebeh správneho konania a naň nadväzujúceho súdneho konania, ako aj uvedenie dôkazov použitých nadriadeným žalobcu na zistenie skutočného stavu veci.

Následne sa v rozhodnutí žalovaný postupne vyjadril k námietkam žalobcu v podanom rozklade a uviedol, že dôkazom o protiprávnosti konania žalobcu boli výsledky použitia informačno-technických prostriedkov (nosičov DVD), ktoré jednoznačným spôsobom dokumentovali skutočnosť, že žalobca minimálne v dvoch prípadoch v čase výkonu štátnej služby prijal od fyzickej osoby - cudzieho štátneho príslušníka počas vykonávania administratívnych úkonov materiálne plnenie, na ktoré nemal žiadny právny nárok.

Ohľadom námietky nepodpísania personálneho rozkazu ministrom vnútra Slovenskej republiky žalovaný uviedol, že žalobcovi bolo doručené rozhodnutie, ktoré nebolo prvopisom, ale odpisom. Z internej metodologickej pomôcky vyplýva, že nadriadený podpisuje iba originál personálneho rozkazu (výtlačok č. 1) tak, ako tomu bolo aj v tomto prípade, kedy minister vnútra dňa 12.11.2010 personálny rozkaz - jeho originál vlastnoručne podpísal. Pri odpise (kópii) personálneho rozkazu sa pri mene nadriadeného uvedie skratka v. r., opatrí sa originálom úradnej pečiatky a podpisom vyhotoviteľa. Tento postup bol dodržaný.

K námietke uplatnenia prezumpcie nevinu žalovaný poukázal na to, že v predmetnom personálnom konaní nebola skúmaná žalobcova trestnoprávna zodpovednosť, ale bolo skúmané naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty inštitútu prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Zákonné predpoklady prepustenia nie sú závislé od výsledkov trestného konania, keďže porušenie služobnej prísahy, resp. služobnej povinnosti nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu alebo priestupku.

Námietku o tom, že nadriadený orgán žalobcu mal k návrhu zadovážiť dôkazy vlastnou činnosťou a neuspokojovať sa s dôkazmi zadováženými od iných orgánov bolo uvedené, že služobný orgán vykonal všetky potrebné a dostupné úkony na zistenie skutočného stavu veci a ako podklad bola v konaní použitá nadriadeným vykonaná zápisnica o výsluchu žalobcu, ako aj zápisnica o výsluchu osoby na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci p. A. W. W..

Žalovaný ďalej poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie bolo posúdené aj v intenciách s vysloveným právnym názorom v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 3 Sžo/19/2013). K zisteniu obsahu krabíc zastával názor, že ich obsah nebol pre personálne konanie relevantný, keďže interné predpisy neurčujú hodnotu, alebo výšku nenáležitého materiálneho plnenia, ktoré policajt získa pre vlastný prospech alebo prospech iného, ale pre naplnenie skutkovej podstaty prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. bolo postačujúce, že žalobca takéto nenáležité materiálne plnenie hoci nepatrnej hodnoty prijímal a to opakovane pri plnom vedomí. Predmetné protiprávne konanie žalobcu bolo o to závažnejšie, že tak konal v priestoroch kde vykonával štátnu službu.

Jeho protiprávne konanie bolo zaznamenané na kópiách DVD (č. P-1283 A, P-1238 D). V prvom prípade bolo celkom zrejmé, že počas výkonu štátnej služby prijal od p. A. W. W. krabicu žltej farby, v ktorej mu uviedla, že sa nachádza dar - žeň-šeň. V druhom prípade bolo nespochybniteľne zrejmé, že aj keď fyzicky krabicu neprevzal, táto bola určená jemu, on o tom vedel a po odchode osoby, ktorá ju priniesla ju nevyzval alebo neupozornil, aby si ju odniesla.

Týmto svojím konaním žalobca závažným spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť a zároveň bola splnená aj zákonná podmienka a to, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na dôslednom a zodpovednom dodržiavaní služobnej disciplíny, keďže je nezlučiteľné so záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý sa takéhoto protiprávneho konania dopustil, pričom takýmto konaním ohrozil vážnosť policajného zboru a dôveru občanov.

4.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 233 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z. z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 238 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 73/1998 Z. z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka.

Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy.

Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

5.

Predmetom súdneho prieskumu bolo posúdiť zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím 1. stupňového správneho orgánu (personálny rozkaz) v rozsahu a dôvodov vyplývajúcich z obsahu žaloby, kde žalobca uviedol, že napadnuté rozhodnutie žiada zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. a/, resp. e/ O.s.p., ale z obsahu odôvodnenia žaloby vyplynulo, že nezákonnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodov nesprávneho právneho posúdenia veci a existencie vady majúcej vplyv na zákonnosť rozhodnutia vyplýva z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci (§ 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/19/2013 zo dňa 11.06.2013, ktorý zrušil v rámci súdneho prieskumu prvotne vydané druhostupňové rozhodnutie žalovaného (rozhodnutie Č. p.: SLV-PS-PK-168/2010 zo dňa 17.02.2011) práve z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. Zároveň v odôvodnení tohto rozsudku Najvyšší súd SR jasne a zrozumiteľne žalovaného usmernil ako treba skutkový stav doplniť. Uviedol, že pre účely dostatočne zisteného skutkového stavu veci je potrebné, aby žalovaný zistil v rámci opätovného prejednávania veci obsah žltých krabíc, ktorú žalobca prijal od p. A. W. W. a tento obsah vyhodnotil v nadväznosti na etický kódex príslušníkov PZ a porušenie služobných povinností. V danom prípade bolo potrebné, podľa vyššie uvedeného právneho názoru Najvyššieho súdu SR, ktorým bol správny orgán viazaný, aj uvedenie presného časového údaju konania žalobcu. Je pravdou, že žalovaný v napadnutom

rozhodnutí odôvodňoval posudzovanie konania žalobcu v nadväznosti na etický kódex a porušenie jeho povinnosti, ale učinil tak bez reálnej vedomosti o obsahu krabic a to napriek tomu, že mu to prikázal Najvyšší súd SR v svojom rozsudku.

Žalovaný tiež nedôsledne postupoval pri výhrade formulovanej v uvedenom rozsudku o potrebe doplnenia administratívneho spisu o služobnú prísahu žalobcu a interné predpisy upravujúce disciplínu policajtov, ktoré mali byť konaním žalobcu porušené, keďže žalovaný spis doplnil len o kópiu služobnej prísahy žalobcu a nariadenie MV SR č. 3/2002 o etickom kódexe z 01.02.2002 a jeho doplnení č. 6/2003 a č. 40/2004, ale nedoplnil už o ostatné v rozsudku Najvyššieho súdu SR uvádzané predpisy: rozkaz MV SR č. 63/2003 a Nariadenie Ministra vnútra SR č. 18 zo dňa 12.03.2008, ktoré sú internými predpismi, a teda neprístupnými verejnosti ani súdu z verejných informačných prostriedkov.

Súd ohľadom námietky nezákonnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodu nesprávneho dôvodov právneho posúdenia veci a existencie vady majúcej vplyv na zákonnosť rozhodnutia - použitia dôkazov získaných v trestnom konaní a nie v prebiehajúcom správnom konaní poukazuje na odôvodnenie vyššie uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu SR, ktorý ohľadom možnosti použitia dôkazov odkazuje na ust. § 238 ods. zákona č. 73/1998 Z. z. s konštatovaním, že ako dôkazný prostriedok slúžia nepochybne aj informačno-technické prostriedky a dôkazy využité v trestnom konaní, ktoré podliehajú hodnoteniu v zmysle § 238 ods.4 zákona č. 73/1998 Z. z. a oprávnený orgán dôkazy hodnotí podľa vlastnej úvahy, jednotlivo a vzájomnej súvislosti. Z obsahu popísaných záverov odvolacieho súdu a ním vysloveného právneho názoru, ktorý nebol zo strany žalovaného rešpektovaný vyplýva, že v konaní pretrval nedostatočne zistený skutkový stav, ktorý bráni riadnemu preskúmaniu veci súdom.

6.

Podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby došiel k záveru, že

c) zistenie skutkového stavu je nedostatočné na posúdenie veci.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd došiel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť (podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom bude viazaný vysloveným právnym záverom súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.) a bude jeho povinnosťou vo veci náležite zistiť skutkový stav, v rozsahu vyplývajúcom z odôvodnenia tohto rozhodnutia ako aj rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/19/2013 zo dňa 11.06.2013, ktorý pri svojom opätovnom prejednaní veci a vydaní napadnutého rozhodnutia žalovaný dôsledne nerešpektoval.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods.1 O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 a § 149 ods. 1, 2 O.s.p. a priznal vo veci úspešnému žalobcovi náhradu trov konania vo výške 139,82 € titulom trov právneho zastúpenia za nasledovné úkony právnej služby: príprava a prevzatie právneho zastúpenia - 61,87 €, podanie žaloby - 61,87 € a režijný paušál dva krát 8,04 €, (§ 11 ods. 4, §14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3, vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.).

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení zákona č. 33/2011 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, na Krajskom súde v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.